

## Legea minorităților

### Iată de ce și eu sunt împotriva acestei legi

În România s'au edificat lucruri mărețe, nu o dată întrecând alte state europene; s-au dat unele legi deosebit de bune; țara nu a stat pe loc; în multe domenii de activitate au apărut rezultate, chiar întrecând unele state avansate. Geniul românesc, recunoscut chiar și de dușmanii noștri, în multe privințe a depășit hotarele țării. Au fost și sunt valori, și uneori elite sociale, cu care, pe bună dreptate, ne mândrim. Sunt virtuțile noastre, pe care alții nu le au.

Dar, dușmanii dacoromânității noastre, acești inamici ai stirpei noastre, care vegetează chiar în interiorul țării, în vârful ei, ne-au îngenunchiat populația autohtonă (lăsată cu premeditate să mustească în ignoranță) și au acceptat cu multă bunăvoință tot ce ne-a poruncit și ne poruncește străinătatea. Dintr-un simțământ de lașitate, pentru a-și păstra scaunul vremelnic ce-l ocupă (datorită votului populației infantile în discernământul indus, a manipulării acesteia), ahtiați după îmbogățiri rapide și fără muncă, guvernanților le este indiferentă păstrarea identității patriei, a limbii. Încetul cu încetul nu mai avem tradiții (obiceiuri, sărbători autohtone – moștenite de la strămoșii strămoșilor noștri –, cântece, literatură clasică românească etc.). Toate actele de cultură, pur românești, se pierd pe zi ce trece.

Istoria noastră, încetul cu încetul se desființează, mai ales prin educarea nepatriotică a tineretului din școli, înlocuindu-se istoria domnitorilor neamului românesc cu texte care nu au nimic cu istoria patriei. De asemenea, tot cu ajutorul cozilor de topor din vârful piramidei, - aleșii populației ignorante - ni se falsifică și mistifică istoria, se încearcă distrugerea probelor arheologice, a izvoarelor istorice, a monumentelor și megaliților, cât și aplatizarea și ostracizarea simțămintelor național-patriotice; ni se denigrează părinții națiunii, personalitățile, vechile și actualele valori românești. Agresiunea trădătorilor se accentuează. Se induce scoaterea din istorie a identității noastre dacoromâne, prin substituirea ei cu o altă identitate, prin admiterea denumirii de etnie romă, care de fapt este țigănească, pentru a o suprapune și, în final, pentru a ni se lua locul și spiritul în cultura și istoria universală. Chiar vinderea către străini a pământului patriei, bucată cu bucată, gonirea intelectualilor din anumite județe, de către acești străini de neam – mulți din ei cocoțați la putere (dar tot cu ajutorul cozilor de topor) -, toate acestea duc spre dispariția națiunii noastre.

### **Pentru aceasta trag un semnal de alarmă. Alarmă de gradul zero.**

Am declarat și vom continua să declarăm că nu suntem împotriva nimănui, ci suntem pur și simplu, dacoromâni. Cei care simțim românește nu putem sta deoparte când se continuă cu diversiunea. Astfel, suntem acuzați de naționalism-extremist. Se confundă în mod voit și premeditat naționalismul cu extremismul. Chiar și actualul președinte al țării declară că nu este naționalist, că este împotriva naționalismului. De unde se trage concluzia că el nu-și iubește țara, nu iubește națiunea română, așa, cum, de exemplu francezii, germanii, ungurii, evreii, polonezii, americanii, etc. sunt, prin fapte, naționaliști. În mod voit sau din ignoranța înțelegerii sensului cuvântului „naționalist”, cred că a făcut această declarație, la o întâlnire cu secuii. Dezideratul naționalism=extremism face parte dintr-o voință criminală, aceea de a ni se falsifica, în ultimă instanță, originea, vechimea, autohtonă, vatra etnogenezei. Unii dintre așa-zișii „istorici”, sau chiar unii conducători de

comunități etnice din țara noastră, propagă și induc în conștiința unei anumite categorii de populație (cetățeni români de altă etnie) că nu suntem europeni - când, de fapt, suntem națiunea-mată din care au roit populațiile europene -, că suntem neam de slugi -, când istoria noastră este nobilă, de patru ori imperială prin Troia, Alexandru cel Mare, Burebista și Roma, că nu am avut limbă scrisă – și se trece sub tăcere că limba și scrierea noastră provin din limba pelasgo-dacă, dezvoltată de latini și devenită limba științifică a întregii lumi.

Astăzi, tot ce-i românesc este socotit că nu mai este bun și trebuie îndepărtat, radiat. Încă din școală, în rândul copiilor și a tineretului se induce în conștiința acestora o cultură străină, falsă, copiată slugarnic din a altor state. În România de astăzi, servilismul a ajuns la rang de virtute. Ne închinăm în fața străinilor, cărora le dăm totul, fără să cerem nimic în schimb. Tinerii noștri mor pe meleaguri străine pentru apărarea sau cucerirea de către americani (de exemplu) a bogățiilor altor țări, cu care România nu are nimic de împărțit. Dăm totul, (carne de tun, crearea de baze militare străine pe teritoriul nostru etc.) fără să ni se dea nimic în schimb, pentru aceste sacrificii enorme. Și toate se fac datorită corupției și servilismului celor de la putere, lipsiți de o minimă demnitate.

Elevilor, prin manualele execrabile din licee, nu li se arată adevărul istoric. Nu li se spune nimic despre trecutul înaintașilor noștri, mai ales al celor din Ardeal, trecut plin de durere, sacrificiu și amărăciune. Și aceasta, datorită politicii tendențioase care ne-a infestat țara. (Îmi amintesc - și vă amintiți și dumneavoastră -, că actualul șef al Statului a declarat, în timpul vizitei la muzeul din SUA, la comemorarea holocaustului, că a vărsat o lacrimă pentru evreii asasinați în timpul celui de-al doilea Război Mondial, dar despre miile de asasinat împotriva românilor din Ardeal, nu numai că nu a vărsat nici o lacrimă, dar niciodată nu a amintit nimic.).

O parte a tineretului nostru este dezrădăcinat, amăgit și debusolat, demoralizat și cu premeditare îndepărtat de valorile familiei, ale națiunii, pentru a deveni apatic, fără nici un crez și a pleca din țară, pentru a face loc intrușilor. Este deosebit de dureros să constatăm degradarea continuă a sănătății, a învățământului, a cercetării științifice, a tradițiilor, a simțirii și demnității de a fi român.

De aceea trebuie să luptăm din toate puterile noastre, cu dârzenie și neînduplecare împotriva oricărei deznaționalizări a culturii și civilizației dacoromânești și mai cu seamă a apatiei care îi cuprinde pe tot mai mulți români. Să luptăm împotriva indiferenței, a zicalei „Asta e!”

**Noi, românii, cei care mai suntem credincioși idealurilor strămoșilor noștri, îi chemăm la unitate pe toți conaționali noștri, de orice orientare politică și religioasă, dincolo de învrăjbirile de orice fel – amplificate subtil din interior de neprieteni -, îi chemăm la unitate bazată pe maximă luciditate etnică, în spiritul deplin european. A fi în Europa nu înseamnă a-ți denigra naționalitatea!**

Cel mai grav pericol, de maximă actualitate, care planează asupra întregii dacoromâniță este - așa cum am arătat mai sus - **antiromânismul**. Acesta se manifestă, în prezent, prin reluarea unui vechi proiect anti-dacoromânesc, acela prin care se urmărește deposedarea noastră de dreptul de proprietate asupra teritoriului național. De asemenea nimicirea noastră ca neam este și atacul consecvent la

sănătatea publică, la educația națională, la suveranitatea națională asupra resurselor naturale și umane, la statul național român, unic, unitar, suveran și independent al cărui teritoriu este inalienabil și indivizibil (să combatem dorința Uniunii maghiarimii de a socoti România o confederație, precum Elveția). S-au lansat lozincile antiromânești: că România este o țară frumoasă, însă este păcat că-i locuită de români și nu de alții, și că românii sunt hoții și țiganii Europei. Chiar pe această temă se fac manipulări și aranjamente privitoare la infractorii români din Italia și din alte state (ca și cum numai infractorii români - care sunt în majoritate țigani -, plecați din țară, ar fi singurii care tâlhăresc, pe acele meleaguri), abătând astfel atenția, din vizorul opiniei publice, asupra mulțimii de infractori indigeni ai acelor țări. Se procedează ca și când aborigenii statului respectiv nu ar exista, ci numai românii (așa cum am scris mai sus în majoritate, țigani) sunt singurii hoți sau criminali de pe meleagurile lor! Și aceasta este o expresie a antiromânismului la nivel european.

Îndatorarea forțată, privatizarea frauduloasă (există coruptibilitate dar fără corupători și corupți, astfel că procuratura și D.N.A. cercetează, dar justiția nu pedepsește), vinderea pe nimic a tot ce a fost și este mai bun în economia națională, urmată de distrugerea întreprinderilor sau de falimentarea lor, jefuirea averii naționale de către străini și obligarea noastră la plata unei sume de miliarde dolari, toate acestea fac parte dintr-un complot pus la cale de o mână de aventurieri, lacomi, care își fac națiunea de rușine.

**Adevărata istorie a Ardealului, impune conducerii statului maghiar să recunoască oficial holocaustul din Ardeal și să ceară scuze românilor pentru acest fapt, în numele poporului maghiar, așa cum șeful actual al statului român a cerut scuze pentru holocaustul împotriva evreilor, care, însă, - după cum se vede în volumele ce le-am publicat - nu a fost holocaust. Prin recunoașterea holocaustului din Ardeal, dorim doar o satisfacție morală, demnă. Națiunea română este pașnică, nu dorește nici un fel de răzbunare, iartă, dar umanitatea trebuie să știe ce avem de iertat. Noi, românii, avem o religie care vine de la Zamolse, recunoscută și de creștinismul iudaic, o religie care ne îndeamnă să iertăm. Noi nu cunoaștem răzbunarea, pentru că așa ne este firea.**

**Noi iertăm, dar nu uităm! Ne este interzis să uităm! Ar fi o blasfemie!**

România nu a săvârșit vreun genocid, ci împotriva docoromânității s-a consumat, de milenii, metodic, un genocid. Un adevărat dacoromânocid a atins paroxismul în perioada regimului Pauker (1945-1953), fiind nevoiți să ne apărăm ființa, neamul, drepturile și libertățile noastre strămoșești organizându-ne rezistența noastră armată în munți. Și nici o putere străină, așa-zisă democratică, occidentală, nu ne-a ajutat. Am fost lăsați în părăsire (poate intenționat, la ordinul unei caracatițe mondiale, despre care tratez, mai pe larg, în alt volum).

Pentru aceasta nu admitem verdicte date cu probe falsificate, aduse de un grup incompetent și neîndreptățit să judece o națiune întreagă și istoria ei. Trebuie mai întâi să ne învățăm istoria noastră, așa cum a fost. Bună sau rea, este istoria noastră și trebuie s-o recunoaștem, așa cum este ea. Istoria trebuie să fie adevărată, să spunem lucrurilor pe nume, fără a ține seama de naționalitate, concepție politică, socială sau religioasă. Nu zămisliță. **Trebuie să arătăm lumii adevărul istoric. Acesta este demnitatea noastră!**

Din documentele existente în arhivele de istorie ale țării noastre (unde sunt mii de dosare) se poate trage o singură concluzie asupra teritoriului Transilvaniei: Cu multă tenacitate, cu un naționalism acerb și o cultură șovină deșănțată, permanentă, agresivă, precum și cu ajutorul unei propagande susținută în străinătate, bazată pe falsuri istorice, cu o politică întotdeauna duplicitară, Ungaria, în trecut, a reușit să smulgă României Transilvania, și, pe timpul cât a subjugat-o, a dus o activitate susținută, zi de zi, pentru nimicirea unei părți deosebit de mari a populației autohtone, românești, prin metode de un sadism ce nu putea fi conceput decât de minți anormale. Un adevărat etnoid.

### **Etnoidul maghiarilor împotriva românilor transilvăneni este**

**inimaginabil**, ca număr de victime asasinat, deznaționalizate, maltratate în închisorile lor, cu averile însușite de statul maghiar, cu bisericile confiscate sau dărâmate, cu închiderea școlilor românești, interzicerea vorbirii limbii române, cu expulzările românilor, etc. etc.

**Despre acest etnoid** (evreii îl denumesc holocaust, dar nefiind vorba de jertfele - animale, nu oameni - arse pe rug, eu i-aș spune etnoid. În lucrarea mea îl denumesc holocaust, deoarece acest termen este întrebuițat de mulți oameni, chiar cu o oarecare cultură universitară), exercitat de către **autoritățile maghiare din acele timpuri, nimeni nu vorbește**. Se pune întrebarea: Care este motivul că despre atrocitățile și bestialitățile săvârșite, cei care ne-au guvernat de la 23 august 1944 încoace n-au scos o vorbă? Răspunsul este încastrat în coloana vertebrală antiromânească: „Se supără Europa” sau „Capul plecat, sabia nu-l taie”! Conducătorii noștri ne reneagă istoria! Nimic de zis, aceasta este demnitatea lor, dar nu demnitatea națiunii române!.

Având în vedere că toți cetățenii României, fără discriminare (etnică, religioasă, de clasă socială, de sex etc), au aceleași drepturi politice, sociale, culturale, economice și religioase - cu bună dreptate, rațional -, se pune întrebarea: De ce conducerea Uniunii Maghiarilor din România ne ponegrește, prin discursurile ținute la diferitele congrese ale lor, în țară sau străinătate? De ce ne insultă?

După umila mea părere, partidul lor, care nu este nici partid, ci o uniune așa-zisă democrată, culturală, încearcă să obțină drepturi privilegiate mai mari decât ale românilor, ducând „politica pașilor mărunți”. Totuși, așa cum a zis și Nicolae Iorga, admir siliința lor. Ei tatonează, încearcă să-și facă un stat mai mare, dar guvernării noștri, de ce le satisfac această politică tendențioasă, pe seama României și a românilor?

Atâta timp când în țara noastră domnesc legi echivoce sau chiar dacă ar fi legi bune, ele nu se aplică, acest rușinos obicei (de a te preface că nimic nu se întâmplă) este nedemn de o comunitate civilizată europeană. Singura soluție de a lupta împotriva tendințelor acestei Uniuni ar fi aceea de a nu se mai admite partide etnice sau religioase – așa cum, de exemplu, se practică în SUA, Franța și alte țări democrate -, ci numai partide formate pe criterii sociale și economice. Totuși, românul, chiar în această situație anacronică se poate redeștepta, acum, în ceasul al doisprezecelea. Este stringent necesar ca României, uniți (în cuget și simțiri), să dea la o parte mîzga ce pare că îi va înăbuși. **Nu cu agresivitate, ci pașnic** Să nu mai fim dezbinați, ci trebuie să creștem în noi speranța că **România va renaște prin adevăr, dreptate, muncă și credință**. Și aceasta, pentru că în România mai există și oameni cinstiți, capabili să curme răul, care a devenit, în momentul de față, o mentalitate...

Să punem bază, totuși, pe înțelepciunea oamenilor simpli. De aceea zic: „**Dă Doamne mintea românului de pe urmă**”. Sau cum ne învață și imnul nostru național, cântat de multă vreme, pe care însă până astăzi nu l-am pus în practică: „**Deșteaptă-te române!**” **Nu mai dormi!** **Te-au călcat hoții!** **Trezeste-te!**

În volumul 7 din Colecția "DEZVĂLUIRI - FAȚA NECUNOSCUȚĂ A ISTORIEI ROMÂNIEI: Ardealul (1889-1940) - Pământ strămoșesc. Politica Ungariei iredentiste" și volumul 8 "Ardealul (1940-1948). Prigoana împotriva românilor", am publicat documente originale existente în Arhivele Naționale Centrale în care se arată crimele abominabile împotriva românilor din Transilvania, ocupată de maghiari.

În continuare, public un extras din volumul 8, adică un document original din Arhivele Statului, un memorandum înmănat, în luna decembrie 1941, de către Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Mihai Antonescu, la Înaltul Comandament German lui Hitler, Ribentrop și Goebels. Iată-l:

#### 48/1. Serviciul Special de Informații

*/Grafice și tabele. Fără număr și dată. Fiecare grafic are, în preambul, un sumar – n.n./*<sup>1)</sup>

Atrocități unguerești în teritoriile ocupate din Transilvania și propaganda pentru ascunderea lor. /.../.

Cazuri concrete de atrocități, banditisme și teroare.

Imediat după intrarea trupelor ungare, bande înarmate, din organizația „Garda de Zdrențe” și „Foștii luptători” au pornit prigoane maltratând și devastând locuințele Românilor. Cei cari încercau să se opună, erau omorâți în bătaie sau suprimați. În orașe s’a interzis vorbirea limbii române pe străzi și în localuri. Cine vorbea românește era imediat arestat și schingiuit.

În Oradea. Toți legionarii rămași în Oradea *Imaghiarii îi confundau pe legionari cu membrii P.N.Ț., de aceea împotriva lor s’au săvârșit crime abominabile, atât de către populația civilă, cât și de către militarii unguri – n.n./* și în general intelectualii români au fost arestați și maltratați. */Se citează: 13 avocați, medici, funcționari de poliție etc. – n.n./* În general legionarii sunt urmăriți cu ură neîmpăcată. Astfel, tânărul Costelaș Ioan, care a fost surprins de jandarmii unguri având asupra sa cărți legionare, a fost împușcat imediat */și mulți alții. În continuare, succint, se redau grafice și tabele, cu aceștia – n.n./*

Grafic Nr.1, omoruri = 42 cunoscute nominal și 512 cunoscute numeric. */După fiecare grafic, se prezintă și tabele, pe localități, cu cazurile nominale cunoscute – n.n./* /.../.

Grafic Nr.2, schingiuri și răniri = 38 cunoscute nominal și 111 cunoscute numeric. /.../.

Grafic Nr.3, maltratări = 62 cunoscute nominal și 435 cunoscute numeric ./.../.

Grafic Nr.4, arestări = 94 cunoscute nominal și 2272 cunoscute numeric. ./.../.

Grafic Nr.5, expulzări = 25 cunoscute nominal și 858 cunoscute numeric, plus expulzările arătate în ziarele românești. ./.../. Ion Șeitaru, directorul unei bănci din Oradea, a fost dat în judecata Curții Marțiale pentru delict de imaginație. La 21 Septembrie au fost spânzurați mai mulți Români. Intrarea populației la acest spectacol, a fost adusă contra plată

În după amiaza zilei de 23 Septembrie, ora 17, în Oradea, au fost executați 30 de Români, polițiști și legionari. ./.../ taxa de spectacol, 1 pengo. În satele de pe Crișul Repede, s'a bătut toba, invitând populația să meargă în ziua de 25. IX. la Oradea, pentru a asista la spânzurarea a 15 intelectuali români. Directorul Uzinelor Comunale din Oradea a concediat pe toți funcționarii și ucenicii români. Ceferiștii români au fost concediați în massă. Prăvăliile românești au fost închise și sigilate de către autoritățile ungare. A fost spânzurat agentul de poliție, Mălaiu.

În dimineața de 5 Octombrie 1940, a sosit la Curtici, venind din Ungaria, un tren compus din 7 vagoane de marfă închise, în fiecare vagon fiind îngrămădite câte 40 persoane. Ancheta făcută la fața locului de către Primul Procuror al Tribunalului Arad și de autorități, a stabilit că aceștia sunt intelectuali români din Arad și împrejurimi, în frunte cu Episcopul Popovici. Toți au declarat că, fără nici un preaviz, au fost ridicați de acasă de autoritățile ungare, așa cum se găseau, îmbrăcați sumar și duși direct în vagoane ne permițându-li-se pe tot parcursul trenului /*călătoriei* – *n.n.*/ să coboare nici pentru necesități, pe care au fost nevoiți să le facă în vagoane. Ungurii au devastat locuința medicului Dr. Alex. Crișan, din Str. Regele Ferdinand 12.

La Salonta a fost arestat Isaia Ion, cunoscut legionar, fiind ținut două zile într'o ghețarie spunându-i-se că "fii conservă să nu se împruț". Ulterior a fost instalat în spital, în stare gravă. Funcționarii români dela primăria orașului Salonta au fost imediat concediați. Fostul primar al orașului Salonta, Aurel Suci, a fost arestat și dus la Debreczen, împreună cu fostul secretar al primăriei, Gheorghe Bolog. Picherul Mies a fost bătut crunt de către locot. Kovacs șeful Serviciului de Informații din Salonta, fiind învinuit că face spionaj. ./.../. Noui informațiuni adevărate maltratarea și alungarea peste frontieră a 62 familii de coloniști români din Salonta.

Locuitorii comunei Nojorid-Bihar sunt persecutați pentru că nu au primit cu flori armata ungară. Un grup de tineri legionari din comunele Lesliu, Nojorid și Cepiu au plecat spre Oradea cu un drapel românesc, pentru a cere menținerea școlilor românești. Ei au fost arestați și schingiuiți, apoi dați în judecata Curții Marțiale, fiind acuzați de răsvărire.

În Bucuroaia-Bihar au fost omorâți preotul și mai multe femei, care după ce au fost batjocorite li s'au tăiat sânii. Casele românilor au fost distruse cu dinamită. Jandarmii unguri împușcau pe români cari încercau să fugă.

În Diosig-Bihar, Oradea. Preotul român din Diosig, Goldea, și pensionarul militar Iancu din Oradea au fost maltratați.

În Tetchea-Bihor, ungurii au devastat, distrus și incendiat gospodăriile coloniștilor români. Au arestat pe românii care nu cunoșteau limba maghiară. Au încercat să siluească femeii și fete române; nereușindu-le intențiile bestiale, le-au împușcat.

În comuna Almașul Mare-Bihor, tânărul Borza Gavrilă a fost împușcat, după ce mai întâi a fost forțat să-și sape singur groapa. Informatorul a văzut lângă el alți doi morți, un bărbat și o femeie, pe care nu i-a putut identifica.

Notarul Borz Victor din Comuna Popești-Bihor a fost grav schingiuit pentru că a vorbit românește. I s'au tăiat bucăți de carne, și peste răni i s'a pus sare. Tot corpul său este plin de tăieturi și vânătăi.

Primarul comunei Oșorhei de lângă Oradea a fost maltratat. Între altele i s'a bătut în cuie, pe spate, un tricolor. Ulterior a fost trecut pe teritoriul român și internat în spitalul civil din Beiuș.

În comuna Trăsnea-Sălaj (pe ungurește Ordogkut), comandantul trupelor ungare a executat 20 de Români și a incendiat satul. Cei cari căutau să scape erau vânați, împușcându-se în total 76 Români. Învățătorul Cosma din această comună a fost spânzurat pe crucea aflată în curtea Bisericei, iar preotul Costea a fost legat de o grindă și ciopârțit cu cuțitele până când a murit.

Funcționarul judecătoresc din Zalău, Gheorghe Sălăgean, originar din comuna Trăsnea, a fost găsit mort, lângă comuna Trăsnea.

Comuna Macra-Sălaj a fost incendiată de trupele maghiare. În comuna Ipp-Sălaj, deasemenea au fost împușcați foarte mulți români.

În comuna Cătelușa-Sălaj, învățătorul Traian Rednic a fost bătut și scuipat de un escadron de Husari. În ziua de 11 Septembrie au fost arestați la Zalău, următorii intelectuali: /.../. Toți aceștia au fost încarcerați la închisoarea Curții Marțiale, din ordinul generalului Vitez Valter Bauer, comandantul militar al orașului Zalău, drept ostateci, care ar urma să fie răspunzători în cazul când armata și populația maghiară i s-ar face ceva /.../. În zilele următoare, jandarmii unguri au adus în lanțuri intelectuali și țărani români din județul Sălaj, cari au fost încarcerați în sediul Tribunalului Militar (Liceul „Weswlenyi”) din Zalău, unde au fost împușcați mai mulți țărani și intelectuali, după cum au afirmat chiar soldații unguri, cari făceau serviciul de pază. În ziua de 9 Septembrie, la eșirea trupelor maghiare din Zalău, au fost împușcați Gh. Vicaș, soția sa, soacra, tatăl, precum și soția lui Prunea Gheorghe, sub motiv că aceștia ar fi atacat cu focuri de armă armata maghiară pe șoseaua Zalău-Cluj.

Din aceste două familii au fost lăsați 3 copii. Mănăstirea Bicsad, de lângă Satu Mare, a fost atacată în miez de noapte de către un grup de tineri din organizația „Levente”, care a maltratat pe cei 14 călugări și a devastat Mănăstirea. Câțiva țărani refugiați la Mănăstire, pentru a scăpa de teroare, au fost măcelăriți. Tinerii leventi aveau la ei un manual de cruzimi ridicat la rangul de catehism, în care membrii organizației sunt îndemnați „să stârpească națiunea valahă, să nimicească orice urmă a seminției blestemată și să spintece chiar pântecul femeilor care poartă în el un pui de valah” *În următoarele 364 file – cât conține acest dosar – sunt cuprinse o parte din ororile holocaustului împotriva românilor ardeleni. În Arhivele Naționale sunt multe dosare,*

*voluminoase, care cuprind o parte din aceste atrocități maghiare, bande de ucigași, organizate, toate, de către autoritățile ungurești, cu sprijinul sânguincios al populației maghiare, îndoctrinate în decursul istoriei mincinoase a Ungariei, cu ură nestinsă împotriva a tot ce este românesc. Eu voi arăta, în continuare, o statistică – după date incomplete însă – din primele luni de ocupație maghiară (anii 1940-1941) - n.n./.*

12 Octombrie 1940: Omoruri, cunoscute nominal = 42; cunoscute numeric = 512. Schingiuri și răniri, cunoscute nominal = 38; cunoscute numeric = 111. Maltratări, cunoscute nominal = 63; cunoscute numeric = 435. Arestări, cunoscute nominal = 94; cunoscute numeric = 2272.

Decembrie 1940: Omoruri, cunoscute nominal = 161; cunoscute numeric = 163. Schingiuri și răniri, cunoscute nominal = 16; cunoscute numeric = 422. Arestări, cunoscute nominal = 47 + 128; cunoscute numeric = 50 + 2310 + grupuri numeroase.

5 Octombrie 1940 și 3 Decembrie 1940: Internări în lagăre, cunoscute nominal = 4; cunoscute numeric = 58.

7 Decembrie 1940: Devastări de bunuri particulare, cunoscute nominal = 1; cunoscute numeric = 8.

Ianuarie – 21 Februarie 1941: Omoruri, cunoscute nominal = 8; cunoscute numeric = 55. Maltratări, cunoscute nominal = 14; cunoscute numeric = 47. Arestări, cunoscute nominal = 24; cunoscute numeric = nu se cunosc. Expulzări, cunoscute nominal = 25; cunoscute numeric = 858. Devastări, cunoscute nominal = 25; cunoscute numeric = 234. Devastări prop. partic., cunoscute nominal = 23; cunoscute numeric = numeroase. Biserici profanate = 4. Biserici devastate = 3.

Între 21 Februarie și 1 Septembrie 1941: Omoruri, cunoscute nominal = 8; cunoscute numeric = 7. Maltratări, cunoscute nominal = 73; cunoscute numeric = 250. Arestări, cunoscute nominal = 6; cunoscute numeric = 70. Biserici desființate, cunoscute nominal = 37; cunoscute numeric = 18. Devastări de bunuri particulare, cunoscute nominal = 36. *În continuarea tabelelor de mai sus, acest dosar cuprinde numeroase file cu declarațiile refugiaților și expulzaților români, în care se arată numeroasele atrocități (omoruri, suplicii, bătăi, arestări, refugieri peste graniță, expulzări neînregistrate de către organele administrative românești etc.) săvârșite de autoritățile maghiare, bandele înarmate și a unor maghiari civili, cuprinși de o ură neîmpăcată împotriva a tot ce este românesc – n.n./.*

1) Fond Președinția Consiliului de Miniștri – Serviciul Special de Informații - DOSAR 22 /1939; DOSAR 37 VOL. 1/1940

**Mircea Vâlcu-Mehedinți**